

LIPOVSKÉ LÍSTKY

Obsah Obsah Obsah

42/duben 2012

- Činnost a záměry obce
- ZŠ a MŠ Jaromíra Hlubíka Lipov
- Soutěže – 2011/2012
- Ani jsme netušili, jak je krásně za humny
- Plán činnosti školské a kulturní komise v roce 2012
- Ženský sbor Lipka žije
- O tom, kdo se umí dívat
- Mužský sbor z Lipova
- TJ Sokol Lipov - nové šatny, oddíl kopané
- Lipovská desítka
- Výročí založení Sokola
- Mladé Hornácko
- 40 let Lipovjanu
- Vyprávění Anděly Štípské z Lipova
- Vítání občánků, statistika
- Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou
- Příběh malého tuláčka ze Štípy
- Hornácký zpěvák roku 2012
- Sběry v obci Lipov

Činnost a záměry obce

Zima se už vzdala své vlády a jaro už pomalu ťuká na dveře. Jako každoročně nás po zimě čekají úklidové práce veřejného prostranství. Protože ještě nemáme dojednány všechny podmínky s úřadem práce pro využívání občanů, kteří budou mít povinnost odpracovat si hodiny veřejné služby, chtěl bych požádat vás spoluobčany o pomoc s jarním úklidem obce, a to s úklidem před vlastními domy, aby naše obec byla na velikonoční svátky hezká a čistá. Tak jako každoročně byl začátek roku spojen s přípravou žádostí o dotace, o které naše obec a svazek obcí „Lipov, Louka ČOV a kanalizace“, požádaly v rámci vypsaných programů na rok 2012 Jiho-moravský kraj. V plném proudu je příprava na akci „Rekonstrukce a zateplení mateřské školy“, kterou máme finančně zajištěnou. Její zahájení je naplánováno na začátek dubna. Jedná se o největší akci tohoto roku, která si vyžádá cca 7 mil. korun a měla by být hotova do konce letních prázdnin. Dále nám ještě zbývá provést dokončení venkovních úprav kolem nových kabin a dobudování tréninkového hřiště. Pokračují práce na Komplexní pozemkové úpravě, a novém územním plánu obce. Dokončují se práce na projektové dokumentaci protipovodňového opatření na jižní straně obce (malá strana). Do konce dubna by měla být hotova i projektová dokumentace na výstavbu – obnovu Lipovského rybníka. Na obě tyto akce chceme podat žádost o dotaci ještě v letošním roce. Vše je podmíněno dokončením Komplexních pozemkových úprav ještě v letošním roce a vyhlášením dotačních programů. Projektová dokumentace pro stavební povolení „Kanalizace - Lipov“, je ve fázi stavebního řízení. Pokud vše dobře dopadne, rádi bychom požádali o dotaci a zahájili výstavbu alespoň některých úseků staré kanalizace. Prioritu budou mít úseky, které jsou ve velmi špatném stavu. Přípravuje se projektová dokumentace rekonstrukce a výstavby komunikace

v ulici U myslivny a Za humny. Rozjednáno je i přepracování projektové dokumentace na rekonstrukci bazénů koupaliště na přírodní koupaliště (biotop), tento záměr byl schválen zastupitelstvem obce. Důvody proč se tak zastupitelé rozhodli? Koupací biotop je v ČR zatím poměrně málo rozvinutý způsob stavby koupališť, přestože přináší mnoho výhod. Mezi hlavní důvody patří nízké investiční a provozní náklady (přípravky, energie). Významným přínosem je také snížení alergenů na lidský organismus, citlivější zapojení do krajiny a odstranění zátěže vodotečí algicidy, úspora vody (doplňuje se pouze odpar), aj. Jednou z mála nevýhod je nutnost změnit náš přístup k biotopu. Dobře fungující přírodní koupaliště – biotop není sterilní prostředí, ale obsahuje mnoho živých organismů. Základem funkčního biotopu je vhodné objemové vyvážení biologických zón a koupací části. Na stavby přírodních koupališť je možno získat dotace až do výše 90% z ceny díla. Je toho na tento rok hodně, věřme, že krůček za krůčkem se nám podaří tyto plány postupně zrealizovat.

Přeji našim spoluobčanům a čtenářům, jaro plné sluníčka, bez chřipek a dalších zdravotních potíží. Hezké a radostné velikonoční svátky plné pohody a vnitřních prožitků.

Ladislav Franta, starosta obce

Svoz nebezpečného odpadu v Lipově

4. dubna 2012 od 15.00 do 17.00 hod.
15. srpna 2012 od 15.00 do 17.00 hod.

Školství Školství Školství Školství Školství Školství Školství

Plán činnosti Školské a kulturní komise obce Lipov v roce 2012

Vážení spoluobčané,

dovolu, abych Vás stručně seznámil s přehledem připravovaných akcí Školské a kulturní komise obce Lipov v roce 2012. V letošním roce budeme organizovat tradiční akce jako Den matek, Den dětí, Beseda s důchodci a současně zařadíme do plánu i akce nové.

Akce s pevným datem:

- 21.04.2012 Večer pro ženy
- 13.05.2012 Den matek
- 03.06.2012 Den dětí
- 01.10.2012 Den seniorů – beseda s důchodci
- 27.10.2012 Hodová zábava
- 02.12.2012 Lipovské koledování

Akce, kde bude termín dodatečně upřesněn:

- Návštěva divadla v Uherském Hradišti
- Návštěva aqua parku v Uherském Hradišti

Mimo tento plán se budeme zároveň aktivně podílet na všech společensko-kulturních činnostech, které připravuje vedení obce Lipov. Závěrem bych Vás chtěl vyzvat, abyste svou účastí podpořili činnost školské a kulturní komise. Věřte, že největší odměnou pro nás bude Váš zájem o kulturní dění v naší obci.

Jiří Zubatý, předseda školské a kulturní komise.

Kroužky na naší škole

Jméno:	Název	Den	Od - do
Čerešňáková M.	logopedický (MŠ)	PO	v odpoč. hodin.
	logopedický (ZŠ)	PÁ	dle domluvy
Ovečková J.	národopisný	ÚT	12.15 - 13.15
Mikesková Š.	flétna	PO	12.15 - 13.15
Jakoubková R.	angličtina hrou	ČT	12.20 - 13.20
	sportovní hry	PÁ	12.15 - 13.00
Ondrušová E.	vaření	ST	13.30 - 15.00
Jagošová D.	taneční	PO	13.45 - 14.45
Veverková Z.	ruský jazyk	ÚT	13.15 - 14.00
Zajíček T.	florbal	ST	14.00 - 15.30
Galečka P.	cimbálová muzika	ST	15.30 - 16.30
Šácha J.	příprava na soutěže	dle rozvrhu	
Nemčková M.	keramika	PO	15.30 - 16.30
	počítačový (ŠD)	ST	14.00 - 15.00
Jagoš L.	národopisný	PÁ	14.00 - 15.00
Galečková R.	národopisný	ÚT	12.15 - 13.15
Sedlářová I.	národopisný (MŠ)	ST	15.30 - 16.30
Vadovičová K.	mažoretky	ČT	14.00 - 18.00

Lyžování na Filipově

Bruslení na Sokolovně

ANI JSME NETUŠILI, JAK KRÁSNĚ JE ZA HUMNY

Tento příspěvek bych ráda věnovala překrásnému blízkému okolí Lipova. Nezapomenutelné zážitky nám umožnil „školičkový“ výlet konce školního roku 2010 – 2011.

Vždy se snažíme zvolit výlet, který by dětem přinesl radostné zážitky, poučení, poznání nového a hlavně vybrat lokaci, která by dětem poskytla alespoň trochu volnosti. Jedním z nejkrásnějších výletů byl určitě ten ze závěru minulého školního roku. Tentokrát jednohlasně zvítězil návrh: „Budou z nás piráti a pojedeme na Baťův kanál do Vnorov.“ Okamžitě nás však přemohl ukrutný strach o bezpečí dětí. Proto jsme vzali auto a domluvili si ve Vnorovech schůzku s provozovatelem tamější plavební komory a úseku Baťova kanálu. Čekalo nás srdečné uvítání, seznámení s lodí, plavební komorou a nejbližším okolím. Naplánovali jsme (takřka na minutu) program celého dne, datum a s ohromným nadšením, radostí a očekáváním odjeli domů. Už pouze scházelo SLUNÍČKO A DOBRÝ VÍTR V ZÁ-DECH. Den „D“ neklamal. Od rána nás vítalo nádherné sluníčko. Naložili jsme do autobusu deky, zásoby řízků, ovoce, koláčů a čaje. Harmonika nemohla chybět! A... hlavně jsme usadili a dobře spočítali všechny naše „piráty“. Už u kostela v Lipově se z autobusu nesl zpěv: „JOHOHÓ, JOHOHÓ, PIRÁTI SI ZPÍVAJÍ. JOHOHÓ, JOHOHÓ, STRACH Z NIČEHO NEMAJÍ!!!“

Za chvíli nás „ohnivý oř“ vysadil v polích ve Vnorovech – u krásného, nezregulovaného toku řeky Moravy, u mostu, kterému tamní říkájí MORAVNÍ MOST. Za hrází (na Baťově kanálu) kotvila pirátská ŠALUPA. Pod její černou vlajkou na nás čekal jednooký kormidelník FILDA. Přes most nám spěchal v klobouku zdobeném žlutým perím kapitán (HONZA ŠULC) pirátské šalupy zvané SVA-TÁ ANNA. Už v tomto okamžiku bylo na dětech znát obrovské očekávání. Piráti byli vůči nám i dětem nádherně milí, slušní a vstřícní. Pomohli nám přenést na loď veškerý náš proviant. Převodili děti přes nástupní můstek na palubu pirátského korábu. Na oplátku jim naše děti nádherně zanotovaly, čímž si srdíčka mořských vlků zcela získaly.

... hlas lodního zvonu popohnal loď vpřed. Děti si prohlédly kapitánský můstek, seznámily se s kormidlem a způsobem řízení šalupy Sv. Anna. Cestou se na naši palubu naložil

další pirát, který nám v loďce připlul v ústřety (JANA ŠULCOVÁ). Děti byly seznámeny (hezky po pirátsku) s programem. Po půlhodině plavby klidnými vlnami Baťova kanálu zakotvila naše šalupa v nádherném náručí vody a lesa u plavební komory Vnorovy 1. Piráti se vylodili a čekala je honba za pokladem.

Ani jsme netušili, jak krásně je u nás za humny, jak může pohladit pohled na poklidnou hladinu Baťova kanálu a za hrází pohled na široký tok Moravy, který je protkaný tichými, drobnými vlnkami. Cestou za pokladem nás piráti vedli kolem slepého ramene Moravy, ukrytým v přilehlém lužním lese (Včelíny). Zde jsme se seznámili s norou bobra, s okousanými stromy od bobrů a nádherným lužním lesem. Kolem vodní hladiny nás vítaly žluté květy vodních kosatců, pomněnky, cvrkot žab či letmý pohyb ještěrky, užovka spěchající trávou k hladině. Zde, v této nádheře, byly umně a s velkým citem skryté tajné symboly, úkoly a indicie pro naše pirátské mužstvo. Lipovské děti nezklamaly. Tolik kamarádství, taktu a ohleduplnosti u dospělých mnohdy nenajdete!!! Čekaly na sebe, pomáhaly si a byly úžasně ukázněné. Brzy se přestaly bát kapitána a ostatních mořských vlků. Odměnou za snahu jim bylo objevení truhlice se sladkým pokladem.

Vzhledem k tomu, že za tajemným pokladem připlulo 50 malých pirátů, muselo být mužstvo rozděleno na poloviny, které se v programu vystřídaly. Jedna polovina plnila úkoly a druhá polovina vyráběla pirátské šátky. Pro každého měl kapitán připravený černý šátek, který si bílou barvou děti (tiskátky s pirátskými znaky) ozdobily.

Věřte: CO KUS – TO ORIGINÁL.

Poté přišel na mořské vlky hlad. Ó, jak nám chutnal proviant v podobě řízků, ovoce a koláčů. Sladkou tečkou byly nanuky z pirátské lednice. Na závěr jsme si zařadili se záchrannými kruhy, porozhlédli se po okolí, pokorně pozdravili řeku Moravu, zamávali výletní lodi DANAJ, prohlédli si plavební komoru a seznámili se s jejím účelem. Znovu jsme se nalodili na škuner, zvoucí se Svatou Annou a JOHOHÓ domů.

Kolem půl třetí hodiny jsme příjemně unavení vystoupili u naší „školičky“. Byť jsme byli pouze za humny, zážitky, které jsme si přivezli, nás provází dodnes.

Všichni, kteří jste ještě nikdy nebyli u plavební komory ve Vnorovech, neváhejte. Čeká Vás nádherný výlet na kole či autem. Manželé Šulcovi, kteří provozují pobočku Baťova kanálu ve Vnorovech, nabízí spoustu dalších aktivit. Pro jednotlivce i rodiny s dětmi je nezapomenutelným zážitkem plavba po Moravě ze Vnorov do Rohatce. Celá trasa (14 km) vede chráněným územím, kde Vás pohltí klid a kolébavý tok meandrů Moravy, oblázkové i písčité pláže. Můžete zde strávit celý den koupáním, opékáním, sbíráním škeblí a oblázků. Navíc:

„Na vodě jsou všichni kamarádi.“ Do přístavu v Rohatci pro Vás ze Vnorov přijedou a vodní dopravní prostředek Vám taky půjčí. Po celou dobu plavby meandry Moravy Vám hlava nestačí brát tu nádheru kolem. Jenom srdíčko křičí: „Bože, tady je krásně!!!!“

Věřím, že plavba po Moravě či „BAŤÁKU“ Vás okouzlí tak, jako učarovala nám. Příjemným bonusem je pak návštěva Galerie na vodě v přístavu ve Vnorovech, kde na Vás dýchnou humornou pohodou a důvtipem díla paní Šulcové – ručně malované oblečení, hrníčky a spousta originálních drobností do domácnosti nebo jen tak pro potěšení. Tuto galerii najdete na lodi Rozárka, která kotví v klidných vodách VNOROVSKÉHO BAŤÁKU.

„TAKOVÝ KLID A KRÁSU NENAJDETE NIKDE JINDE!

...JENOM U NÁS A ZA HUMNY“

Loučím se pirátským pozdravem AHÓÓJ!!!

(Šantavá Dagmar – MŠ Lipov)

Vyrábíme si šátky

Šikovní piráti

Soutěže ZŠ – 2011/12

- 9.11. **Velký florbal ml.** – okrskové kolo – Velká n. V. – 2. *místo*
(Čerešňák M., Kadubec M., Machálek J., Hartmann D., Zálešák D., Karásek S., Halíček M., Pytel P.)
- 28.11. **Nohejbal** – okrskové kolo – Velká n. V. st. – **1. místo!**
(Joch D., Jagoš M., Potěšil M., Škopík P.)
ml. – 4. *místo*
(Čerešňák M., Machálek J., Hartmann D., Halíček M.)
- 29.11. **Velký florbal st.** – okresní kolo – Hodonín – 3. *místo*
(Joch D., Jagoš M., Pavlas A., Jagoš J., Čajka P., Dohnal N., Škopík P., Machálek J.)
- 6.12. **Nohejbal st.** – okresní kolo – Velká n. V. – 2. *místo*
(Joch D., Jagoš M., Potěšil M., Škopík P.)
- 7.12. **Mikulášský turnaj v sálové kopané** – Veselí n. V. – **1. místo**
(Joch D., Jagoš M., Pavlas A., Jagoš J., Potěšil M., Čajka P., Dohnal N., Maňák J., Škopík P., Machálek J.)
- 17.1. **Výběrové kolo na přehlídce zpěváků Slovácká stuha** – Veselí n. M.
(Karásková L., Urbančík M., Jagošová R., Strachotová H., Strachotová K., Jagošová A. – *postoupili všichni*)
- 25.1. **Matematická olympiáda** – okresní kolo – Hodonín
(Hrdinová G. – 6. místo, Strachotová – 19. *místo*)
- 14.2. **Olympiáda z Aj** – okresní kolo – Hodonín
(Jagošová A. – 11. místo, Hrdina J. – 13. *místo*)

Mikulášský turnaj
v kopané

Školní ples

Zahrádkáři bilancují

Musíme se ale vrátit až do r. 1508, kdy na soudu v Olomouci poprvé zazní slova „lipovské vinohrady“. Také jsem v jedné historické beletrii četla, že na stole - nevím už kterého krále - nesmělo chybět lipovské víno. Toto úspěšné pěstování vína bývalo čas od času přerušeno válkami, morem a nakonec téměř zničeno koncem 18. století révokazem.

V letech 1899 se rektor Karel Kotásek a mlynář Josef Křížek snaží založit ovocnou školku a vytrvale propagují sadářství až do té míry, že své výpěstky často rozdávají. Památkou na Josefa Křížka jsou zbytky starých ořešáků na březích Veličky.

Po první světové válce, asi v 30. letech, vysazují na Předních dílech jednotlivci menší vinohrady a sdružují se do tzv. Vinařské besídky, která zdárně pracuje i přes dobu 2. světové války a v 50. letech na jejím základě vzniká dnešní ČZS, i když tehdy možná pod jiným jménem.

Zájmem prvotních členů nové organizace nestává se už jen víno, ale věnují pozornost ovoci a zelenině. Výpěstků přibývá, a proto hledají možnost prodeje přebytků. Tak se působení zahrádkářů rozrůstá na obchodní činnost. Vykupuje se česnek, cibule a okurky, později i ořechová jádra. Tato akce se rozšíří tak, že se ořechy do Lipova dovážejí z Číny a starší členové i nečlenové si přilepšují jejich loupaním své důchody.

S novými politickými i ekonomickými změnami je obchodní činnost značně omezena. Přesto máme veřejnosti co nabídnout. Je to především ojedinělá možnost uvařit si pohodlně švestková povidla. Této služby využívají i lidé z širšího okolí. Vše, co potřebujete pro svou zahradu a sad, můžete zakoupit u nás na mlýně v prodejně Přítel. Společenská místnost vkusně vyzdobena originály regionálních malířů je k dispozici při rodinných oslavách, stejně jako celkem moderně vybavená přílehlá kuchyň.

K tradičním akcím patří také výstavy, pořádané alespoň jednou do roka. Snažíme se, aby měly také estetickou úroveň. K tomu přispívá spolupráce s výtvarnými dílkami dětí mateřské i základní školy. V poslední době zpestřujeme naše aktivity také účastí pěvecké skupiny Lipka, kterou tvoří několik žen. Některé z nich jsou také členkami naší organizace.

Trápí nás jen jedna závažná věc. Jako organizace stárneme. Bylo by potřeba, aby mezi nás přišla mládež, která by v budoucnu pokračovala v této dlouholeté záslužné tradici. Krásná květina, svěží čerstvá zelenina a ovoce potěší přece každého. Přijďte mezi nás, je tady veselo.

J.V.

ŽENSKÝ SBOR LIPKA ŽIJE

Pozvání od Pavla Štípského na zpestření divadelního představení „Osudy jednoho vinára“ nás nadchlo, rozezpívaly jsme i hosty ze Senice. Kdo nezhlédl tento kus, má velkou škodu. Kolem jedenácté hodiny děvčata chtěla jít domů, a tak na rozloučenou jsme zazpívaly „Pri strážnickéj bráně“. Tehdy jsem si všimla pana Blažeje Valenty. Účastně naslouchal a pak si přisedl k našemu stolu. Vůbec jsem neznala jeho pěvecké kvality, protože jsem měla jiné starosti. Písničky sypal jak z rukávu a tu mě hlavou proletěl nápad, zajít za ním a poprosit ho o nějaké písně. Je v Lipově jediný, kdo má takový rozsah a mohl by nazpívat je jedno jaké, hornácké, slovenské, hlavně aby byla nahrávka autentická. Bude to přínos jak pro příští generace, tak i do obecního archivu.

Zašla jsem tedy „do jámy lvové“ a poprosila o spolupráci. Pan Valenta souhlasil, a tak vznikla nahrávka jeho zpěvu. Byla jsem mile překvapena jeho projevem jak pěveckým, tak i slovesným. Konec kazety končil slovy: „Lesti do jara nezakalím, tož můžeme pokračovat až sa vrátím“. (3. února měl pan Valenta svátek, je jediný nositel tohoto jména v Lipově „tož mu preju mnoga ljeta“). Budu velice ráda, protože takových pamětníků už v Lipově moc není. Mrzí mě, že nápad nepřišel dřív, mohl tam být i strýc Jagoš. Lidé odcházejí a s nimi také jejich umění.

Na schůzích zahrádkářů jsem si několikrát všimla, že tetička Čerešňáková „majú sebu oranžový zešitek“. To mě také vrtalo hlavou, cože tam je napsané. Jednou jsem zazvonila na jejich zvonek a tetičce jsem tlumočila mé přání, zda bych si mohla obsah sešitu opsat, že se toto v budoucnosti uloží do obecního archivu. Jsem vděčná paní Vanlaerové, že mě k této činnosti nasměrovala. Po opsání písniček, které jsou staré přes sedmdesát let, jsem tetičku poprosila, zda by byla ochotna nazpívat na kazetu aspoň jednu sloku, aby byla zachována melodie. Byla jsem u vytržení. Optika na očích, noha přes nohu a už to jelo jak po másle. Takový „grýf“ a vitalita ve dvaadvadesáti letech je málokde vidět. Zpěv a hlas jako zvon. My mladší můžeme jenom tiše závidět. Byla jsem nadšená a ze srdce jí děkovala, protože takový výkon a v tolika letech – klobouk dolů.

Jsou to dva různé žánry, ale pro zachování kultury, která kdysi v Lipově byla, to byl dobrý nápad. Pro mne je to jakýsi doplněk činnosti.

Lipka tradičně vystoupila na „Mikulášské“ na Sokolovně a taky v DPS. Z časových důvodů jsme nezpívaly o poslední adventní neděli, ale v sobotu. Taky tam bylo více návštěvníků z venku jak domácích. Koledy se líbily a to nás potěšilo. Na Štěpána jsme měly zpívání v kostele při mši svaté. Tradiční zakončení roku proběhlo na mlýně. Byly jsme pozvané, abychom zazpívaly nějaké koledy. Po koledách následovaly lidové písně a ty se střídaly s vyprávěním historek a vtipů. Byl 29. prosinec a myslím si, že takový „Silvestr“ by se líbil i nějaké televizní stanici. Sál se otrásal smíchem a to byla oživující injekce na „blbou náladu“, která někdy přepadne každého z nás. Lidé odcházeli spokojeni a to je účel hry.

A. Tomšicová

O tom, kdo se umí dívat

Ale to snad umíme téměř všichni, ne? Vidět však kapku rosy v okvětí modrého kvítku, obrys letícího dravce proti blankytnému nebi, něžné křivky srnčího těla nebo širokou krajinu našeho domova a zachytit to vše svým fotoaparátem, na to musíte mít fotografické oči.

V Lipově je krásně!!!
Fotografie z výstavy p. Ladislava Mrkvy na Obecním úřadě v Lipově.

To vše mně prolétlo hlavou při prohlídce pozoruhodných barevných fotografií Lipova a okolí, které byly nějakou dobu umístěny v hale Obecního úřadu Lipov. Tuto výstavku vidělo relativně málo lidí. Škoda, protože to stálo zato! Vybavily se mně při prohlídce verše básníka: „Jen si lidé všimnete, co je krásy na světě.“ Krásy, kolem které chodíme, ale začneme ji vnímat teprve tehdy, až nás na ni upozorní ten, kdo se umí dívat.

Je to náš spoluobčan Ladislav Mrkva. O fotografování se začal zajímat už jako školák. Jeho kamarád měl dokonalejší technické vybavení a tak se zájem o společného koníčka obou fotografů prohluboval. Pomocí odborné literatury a dokonalejší fototechniky, kterou si časem vybudoval, přešel z černobílé fotografie na barevnou a po čase se stal členem hodonínského fotoklubu KONTAKT,

jehož je platným členem. Pravidelně se zúčastňuje výstav v Hodoníně. Na Národní výstavě ve Svitavách byl tento klub oceněn jako celek. Laďovy snímky byly součástí této akce.

Kdo neměl možnost vzpomínanou lipovskou výstavku shlédnout a měl by o ni zájem, bude v rozšířené formě instalována ve Svatobořicích. Vernisáž je 6.března a výstava Laďových snímků potrvá do 30.dubna. Přijeme početnou návštěvnost.

J.V.

TJ Sokol, Základní škola
a Obecní úřad Lipov

Vás zvou na XL. ročník
dětského folklorního festivalu

MLADÉ HORŇÁCKO

Účinkují dětské soubory z Lipova, Louky, Kuželova,
Velké nad Veličkou, Javorníka, Nové Lhoty, Suchova
a soubor Veličánek.

Předpremiéra: Sokolovna Lipov
v sobotu 14. dubna 2012
v 17 hodin

Mužský pěvecký sbor z Lipova rozezvučel předvánoční Brno

23.12.2011, v předvečer Štědrého dne, byl pozvaný Mužský pěvecký sbor z Lipova do Brna. V brněnském HaDivadle vystoupili Lipovjané jako hosté na tradiční Rybově vánoční mši. Hornácké koledy v jejich podání sklídily před početným publikem velké ovace. Poté si zazpívali u dřevěného betléma na náměstí Svobody a svým improvizovaným vystoupením vzbudili velkou pozornost návštěvníků adventních trhů i kolemjdoucích.

Text a foto: Hana Johnová (Machálková)

TJ SOKOL LIPOV

Stávající objekt šaten (zvaný kabiny) je objekt, osazený ve svažitém terénu přiléhajícího lesa. Přední, přízemní část šaten se začala stavět v roce 1952. Projekt zahrnoval pouze prostory šaten (bez hygienického zařízení). K přednímu traktu se přistavěl (bez dilatace) zadní patrový trakt. Objekt šaten neměl řešení hygienického zařízení pro diváky, které nevyhovovalo požadavkům prostorovým, hygienickým, ani technickým.

Objekt je postaven v terénu se složitými základovými poměry, kterým neodpovídá statické řešení objektu. Vykazuje vážné statické poruchy, jejichž sanace by si vyžádala značné investice. Dispozice objektu by se musela významně změnit a ve stávajícím objemu by nemohla splnit požadavky na adekvátní řešení. Přístavba objektu je téměř nemožná a navíc ji neumožňují nevyřešené majetkoprávní vztahy. Z těchto závažných důvodů zástupci TJ Sokol rozhodli o záměru vybudovat objekt šaten nový.

Objednatel projektu – TJ Sokol Lipov po konzultaci se zástupci obce Lipov a na základě rozhodnutí fotbalového výboru, konaného dne 27.11.2006, objednal vypracování projektu stavby „Šaten a hygienického zařízení hřiště v Lipově“ u pana Ing. arch. Františka Machálka. Zahájení stavby prováděla TJ Sokol Lipov a následně přešla stavba pod záštitu obce Lipov, která ji také dokončila.

Nové šatny a hygienické vybavení hřiště v Lipově je navrženo jako podélný dispoziční trojtrakt se střední chodbou. Vstup je orientován do středu dispozice, která má kromě vstupního odsazeného závětrí navrženy další dvě závětrí, z nichž první - vytváří krytý prostor výdeje občerstvení, dru-

hé – vytváří krytý prostor před skladem, kde bude uskladněna zahradní technika a pomůcky pro údržbu a úpravu hřiště.

Ze vstupního závětrí se vstupuje do zádveří, na které navazuje hygienické zařízení pro diváky, klubovna a chodba, ze které se vstupuje do šaten a pomocných a obslužných prostorů. Čtyři šatny, navazující na umývárny, jsou řešeny odděleně pro domácí a hostující sportovce. Zařízení interiéru je navrženo pouze do prostorů šaten a občerstvení. Samotné hygienické zařízení je navrženo pro rozhodčí, pro správce – obsluha občerstvení a pro invalidy. Hygienické zařízení pro diváky je dimenzováno na 150 diváků. V objektu se nebude provozovat reprodukováná hudba. Chodník před vstupním průčelím bude krytý konzolovitou římsou, vysazenou před průčelím 150 cm a bude sloužit pro shromáždění diváků při nepříznivém počasí.

Objekt šaten je koncipován tak, aby co nejméně ovlivnil panorama přístupu ke kotlině hřiště. V budoucnu bude nutné tvrdé zářezy hřiště do terénu upravit tak, aby se co nejvíce přiblížily původní konfiguraci terénu.

Touto cestou jsme se pokusili Vám popsat, jak vypadají nové šatny a hygienické vybavení hřiště v Lipově, ale ještě více budeme rádi, když se přijdete sami podívat na fotbalové utkání a na šatny, jak slouží.

Závěrem bychom chtěli upřímně poděkovat obecnímu zastupitelstvu za nové šatny a hygienické vybavení hřiště v Lipově, které bude sloužit nejen současným fotbalistům, ale i těm, kteří se teprve s fotbalovou abecedou budou seznamovat.

starosta František Pokorník

ROZPIS JARO 2012											
Datum	MUŽI	Čas	Datum	DOROST	Čas	Datum	ŽÁCI	Čas	Datum	PŘÍPRAVKA	Čas
NE 25.3.	Lipov-Mor. Písek	15:00	NE 25.3.	Lipov-Mor. Písek	12:45						
NE 1.4.	Radějov-Lipov	15:30	NE 1.4.	Vnorovy-Lipov	13:15	SO 31.3.	Lužice-Lipov	13:30	NE 1.4.	Bzenec-Lipov	10:00
NE 8.4.	Sudoměřice-Lipov	15:30	NE 8.4.	Dol.Bojanovice-Lipov	13:15	NE 8.4.	VOLNO		SO 7.4.	Lipov-Petrov	15:30
NE 15.4.	Lipov-Petrov	16:00	NE 15.4.	Lipov-Petrov	13:45	NE 15.4.	KEN Veselí-Lipov	10:00	NE 15.4.	Veselí-Lipov	10:00
SO 21.4.	Tasov-Lipov	16:00	NE 22.4.	Hr.Lhota-Lipov	13:45	SO 21.4.	VOLNO		SO 21.4.	Lipov-Hr.Lhota	16:00
NE 29.4.	Lipov-Vracov "B"	16:00	NE 29.4.	Lipov-Vracov	13:45	NE 29.4.	Blatnice-Lipov	10:00	NE 29.4.	Blatnice-Lipov	10:00
ST 1.5.	Lužice-Lipov OP	16:30							NE 6.5.	Vracov-Lipov	10:30
NE 6.5.	Domanín-Lipov	16:30	NE 6.5.	Domanín-Lipov	14:15	SO 5.5.	Lipov-Mor.Písek	14:30	UT 8.5.	Lipov-Velká	16:30
NE 13.5.	Lipov-Javorník	16:30	NE 13.5.	Lipov-Kněždub	14:15	NE 13.5.	Vlkoš-Lipov	16:30	NE 13.5.	Lipov-Radějov	10:00
NE 20.5.	Nová Lhota-Lipov	16:30	NE 20.5.	Dambořice-Lipov	14:15	SO 19.5.	Lipov-Kostelec	14:30	NE 20.5.	Vnorovy-Lipov	14:30
NE 27.5.	Lipov-Žeravice	16:30	NE 27.5.	Lipov-Žarošice	14:15	NE 27.5.	Vracov-Lipov	14:30	ST 23.5.	Mor.Písek-Lipov	16:00
NE 3.6.	Kozojdky-Lipov	10:00	NE 3.6.	Vacenovice-Lipov	14:15	NE 3.6.	A+B		SO 26.5.	Lipov-Strážnice	16:30
NE 10.6.	Lipov-KEN Veselí	16:30	NE 10.6.	Lipov-Sobůlky	14:15	NE 10.6.	B+A				

TJ Sokol Lipov – oddíl kopané, členem FAČR Co je FAČR?

Je to Fotbalová asociace České republiky. Jak známo, valná hromada, která je nejvyšším orgánem FAČR, schválila na svém 13. řádném zasedání 26.června 2011 nové stanovy. Jejich součástí je i specifikace vzniku členství. To je nově definováno jak pro fyzické osoby, tedy pro jednotlivce, tak i pro právnické osoby, kterými jsou především kluby, ale i jiné právnické osoby.

V principu jde o to, aby byl zaveden jasný pořádek do toho, kdo členem FAČR je a kdo není. Tento krok přinese mnohé výhody. Nastala doba, kdy už neobstojí argumenty číslu neodpovídajícími realitě, protože je daleko více než jindy důležité vědět, kolik nás přesně je. Čekají nás jednání se státem o financování sportu, dochází ke změnám na poli ČSTV, v neposlední řadě je potřeba vědět, kdo je členem asociace v takových případech, kdy dochází k disciplinárnímu projednávání.

Třináctá valná hromada zároveň v červnu rozhodla o zavedení členského příspěvku. Fotbal byl jedním z posledních sportovních odvětví u nás, které členské příspěvky nevybíralo. Rozhodně nejde o získávání prostředků ve prospěch ústředí. Jde o projekt, který je připravován s cílem takto vybrané finanční prostředky, po odečtení nákladů na zajištění provozu spojeného s administrativou členství, investovat do nejnižších článků FAČR na podporu mládežnického fotbalu. Členský příspěvek byl jednotně stanoven pro rok 2012 na 50 korun ročně. V dalších letech bude ve výši 100 Kč pro mládež a 200 Kč pro dospělé. Informace poskytl Miroslav Pelta, předseda FAČR.

Zdeněk Maňák, jednatel

VÝROČÍ ZALOŽENÍ SOKOLA

V roce 1860 se poprvé setkal Miroslav Tyrš s Jindřichem Fügnerem a rozhodli se založit tělocvičný spolek. K jeho oficiálnímu založení došlo o 2 roky později.

16.2.2012 tak uplynulo přesně 150 let od chvíle, kdy se v Malypetrově ústavu v pražské Panské ulici sešlo 75 mužů, aby založili jedno z nejvýznamnějších českých hnutí, které dnes čítá 180 000 členů. Ti se věnují sportu i kultuře.

Sokol ve své historii kopíroval osudy českého národa. Byl třikrát zakázán, ale lidé jej vždy znovu vzkřísili.

Přes všechny překážky Sokol žije nejen u nás, ale i v několika evropských zemích. Silná organizace Sokola dosud pracuje i v U.S.A. a připravuje se na Vsesokolský slet, který bude od 1. července letošního roku na stadionu v Edenu v Praze za účasti patnácti tisíc cvičenců.

K nejsilnějším sokolským organizacím v Evropě patří SOKOL VÍDEŇ.

Podklady MF Dnes z 16.2.2012
J. Vanlaerová

3. LIPOVSKÁ DESÍTKA

ZÁVOD JE ZAŘAZEN DO MORAVSKO-SLOVENSKÉHO BĚŽECKÉHO POHÁRU 2011

POŘÁDÁ TJ SOKOL LIPOV

Časový program:

13.30-15.00

Závody žákovských
a mládežnických
kategorií
15.30

Start hlavního závodu
na 10 km

OBEC LIPOV

SOBOTA 1. ZÁŘÍ 2012

START V 15³⁰ hod. NÁMĚSTÍ U ZŠ LIPOV

PREZENTACE, ŠATNY, SPRCHY, TECHNICKÉ ZÁZEMÍ: ZŠ LIPOV

INŽENÝRSKÉ STAVBY HODONÍN

Gama plus, spol. s r.o., Lipov

Josef Miškeřík, Raiffeisen stavební spořitelna, pobočka Uherské Hradiště

koexpro
STAVBA A.S.

PETR JAGOŠ
KOMPLETNÍ STŘECHY, LIPOV

LIME s.r.o.

MIROSLAV DROZD
696 72 LIPOV 509
www.miroslav.cz

Rumpoed
FIBER GEL

2G
2G KAP. V.C. LIPOV
PRÁVNÍK A POŠTÁŘ

AGROLIP a.s.

STRIMA
EUROFES

40 let Lipovjanu 1972 – 2012

Zdá se to neuvěřitelné, ale Lipovjan opravdu (i když s krátkými přestávkami) hraje, zpívá a tančí již 40 let. Zásahu na tom mají všichni tanečníci, zpěváci a muzikanti, kteří se na jeho činnosti podíleli a podílejí. Nicméně největší zásluhu na tom, že lidová muzika, zpěv a tanec z Lipova nezmizely, mají ti, kteří Lipovjan před lety zakládali, nebo se svou prací na jeho rozvoji podíleli. Většina z nich, strýc J. Machálek st., Fr. Tomčal, Fr. Jagoš-Kruciš, J. Machálek ml., pan M. Dyčka, St. Bilík, Mgr. J. M. Krist z Brna nebo J. Miškeřík z Velké n. V. už nejsou mezi námi. Jim patří tato vzpomínka a naše velké poděkování. A že to neměli lehké, dokládají osobní vzpomínky paní J. Bilíkové, jedné z těch, kteří stáli u kolébky dnešního Lipovjanu. „ Já osobně jsem folklor milovala, protože zde v Lipově bývalo za mého mládí veselo a rády jsme s děvčaty chodily v krojích na svatby a různé zábavy, jako byly dožínky, hody, fašanky. Když jsme se z Lanžhota přestěhovali zpět do Lipova (21.7.1966), zrovna jsme se dověděli, že zemřel pan Fr. Maňák, č.p.206, agronom v JZD ve věku 39 let. Byl kapelníkem lipovské dechovky, která v té době i vlivem moderní hudby upadala. Po příjezdu z veselého Podluží se mně v Lipově zdálo nějak smutno. Když jsme tak jednou byli na plesu s mojí kamarádkou A. Prachařovou a jejím manželem, tak jsme se spolu začali na téma folklor bavit a zjišťovali jsme, kde je příčina, že se zde nic neděje. Tak jsme to začali všechno rozebírat. To byl rok 1967. Podle Prachařů to vypadalo na pěvecký sbor, že bychom se scházeli

si zazpívat. Tak jsme rozeslali pozvánky několika lidem, o kterých jsme předpokládali, že by mohli mít o takové posezení zájem. Dostavili se tam dvojice manželů jako např. J. Machálková s manželem, Fr. Jagoš-Kruciš s manželkou, J. Machálek s manželkou a také Dobruška (tehdy ještě svobodná) se svým St. Jagošem a jiní. Problém byl, že nikdo z přítomných nebyl muzikant. Nějaký čas zůstalo jen při přátelském posezení s písničkou a stala se z toho poněkud uzavřená společnost. Jednou se zúčastnil posezení D. Holý na pozvání J. Prachaře. Ten zařídil vystoupení výše uvedených párů na Horňáckých slavnostech v roce 1972 ve Velké nad Veličkou. Já jsem byla v nevýhodě. Ač celé roky velká tanečnice, měla jsem manžela fotbalistu, který tancům tohoto typu neholdoval. Tak jsem uvízla pouze při organizačních záležitostech. To mě donutilo věnovat se mladým ve věku 16 – 18 let. Proto jsem požádala M. Machálkovou, navštívily jsme všechna mladá děvčata a kluky přímo v jejich domovech, promluvily jsme i s jejich rodiči a podařilo se nám zajistit 11 tanečních párů. O naší činnosti se dověděl MVDr. J. Hudeček a nabídl se, že by nám s tím pomohl. Sám hrál v cimbálové muzice při studiích na Veterinární škole v Brně a slíbil, že přivede ještě kolegu MVDr. L. Severu z Velké n. V. Oba dobře hráli na housle a to už byl velký pokrok. Manželé Prachařovi opustili kroužek v roce 1972 bez vysvětlení. Tehdy jsem pracovala na poště v Hrubé Vrbce a tam jsem přišla do styku s vrbeckými muzikanty a především s panem ředitelem Fr. Okénkou, který nám

Národní dožínky Olomouc, 1977

slíbil výpomoc. Když pro něj přijedeme a zase jej odvezeme, tak je ochoten pomoci. O přepravu p. Okénky a muzikantů J. Janáse, Majstra J. Kubíka a J. Mikloška se postaral J. Machálek ml. To se stávalo jen když se přepokládala taneční zábava. Na běžné nácvičky nám stačili pan J. Hudeček a L. Severa. Při prvním nácvičku nově získaných tanečnic nám několik přítomných muzikantů zahrálo polku. Pak se začalo s nácvičkou Káčera, následovaly tance Remeslnické, Kovářská apod. Kolektiv se utužoval a když měl někdo narozeniny, tak se to přiměřeně oslavilo. Účast tanečnic byla vždy téměř úplná. Další nácvičky nám povolil můj manžel S. Bilík (ředitel ZDŠ v Lipově) v tělocvičně. A takto se z nás zakladatelů stali organizátoři a společně jsme plánovali a uskutečňovali různé akce. Například Kateřinská zábava v listopadu roku 1973. Tato zábava byla velmi vydařená. Konala se v tělocvičně ZDŠ Lipov. Pan L. Severa s manželkou tam pozval paní Z. Jelínkovou a pana V. Klusáka. Tito hosté byli nadšeni z toho, jaká tam byla výborná atmosféra. Zpívalo se a tančilo dlouho do noci. V dubnu 1974 jsme pořádali v hospodě U Ondrůšů besedu u cimbalu. Zúčastnili jsme se oslav 25. výročí vzniku JZD LIPOV na sokolovně a tam jsme opět pořádali Kateřinskou besedu u cimbalu. V tomto roce (říjen 1974) se Lipovjan zúčastnil přehlídky vesnických folklorních souborů a skupin ve Vrbně pod Pradědem. Rok 1974 byl v Lipovjanu mým posledním. Vše co jsem měla, jsem předala paní D. Jagošové, která patřila mezi první členy tohoto souboru. Lipovjan pak přešel pod patronaci místního JZD. A to jsem ještě opomenula setkání Lipovjanu s Pražským slováckým krúžkem ve vinárně U veverek. Tuto akci zařídil J. Machálek ml. Jeden z členů Pražského krúžku byl Jankův strýček, který chtěl spolu s ostatními členy navštívit Moravu a Lipov. Do vinárny nás vzal na vystrojeném žebříňáku pan B. Čerešňák.

Fašanková obchůzka, 2012. Foto Libor Maňák

To se všem moc líbilo, všichni byli v kroji a zpívalo se hned, jak jsme vyjeli. Takže lidé vybíhali z domů, co se děje.

A dnešní Lipovjan?

Využívání tělocvičny v ZŠ Lipov ke zkouškám, společné oslavy narozenin, fašankové a hodové obchůzky, pořádání besed u cimbalu, absence trvale spolupracující muziky zůstávají stejné. K nim přibýly ještě tradiční souborové zabijačky, cyklistické zájezdy na Myjavské folklorní slavnosti, či jiné folklorní aktivity. V některých ohledech se dnešní Lipovjan od toho původního přece jen liší. Tanečnický soubor už nejsou pouze Lipovjané. Možnost zpívat a tančit využívají také kluci a děvčata z Louky, Hroznové Lhoty, Kozojídek i Veselí n. M. Další změnou je taneční repertoár Lipovjanu. K tancům a tanečním scénickým úpravám z Hornácka přibýly tance z Uherskobrodské, Kopanice, Strání, Strážnicka a Myjavy. Jednou z nejdůležitějších změn je však návštěvnost akcí pořádaných Lipovjanem pro veřejnost. Mnozí z nás si pamatují, že při besedách u cimbalu byla sokolovna většinou poloprázdná. Tím víc nás těší vaše účast na akcích, které Lipovjan tradičně pořádá na konci roku. Ať už se jedná o Štěpánskou besedu u cimbalu či zpívání u Panenky Marie. Nezbyývá než ze srdce poděkovat všem, kteří takto oceňujete taneční, pěvecké a organizační schopnosti mladých kluků a děvčat.

Rádi děkujeme všem muzikantům, kteří Lipovjanu pomáhají, ale především Hornácké cimbalové muzice s primásem Petrem Galečkou. Bez jejich vstřícnosti a ochoty by Lipovjan některé akce vůbec neuskutečnil a stejně by tomu bylo i bez všestranné pomoci OÚ Lipov. Věřím, že vaše sympatie a přízeň budou Lipovjan provázet i nadále. I dnešní generace tanečnic Lipovjanu si je plně zaslouží.

Ladislav Jagoš-Jožíček

V Lipově se budou čerti ženit

Tak jsme se konečně dočkali hezkých jarních dnů a po vlek-lém zimním období, kdy jsme museli zrušit některé zkoušky našeho divadelního souboru na Sokolovně z důvodu příliš nízkých teplot na jevišti i v klubovně, vyvolaných extrémními mrazy, jsme se s novou chutí a elánem pustili do divadelní činnosti.

Obdrželi jsme pozvánku k účasti na okresním kole celorepublikové soutěžní přehlídky ochotnických divadelních souborů Hoblík a Mumraj 2012.

Hlavní těžiště naší současné činnosti však nyní spočívá v nácvičce a technické přípravě nového představení. Již vloni na podzim jsme společně řešili, kterým směrem posunout naši činnost a jaký zvolit další repertoár. Po delších a místy i vášnivějších diskuzích náš režisér Jarek Maňák rozhodl se

souhlasem ostatních členů souboru, že se pokusíme o nastudování české divadelní klasiky pro všechny věkové skupiny diváků. Volba padla na Drdovy Hrátky s čertem. Látka notoricky známá všem věkovým kategoriím je pro nás výzvou, jak to udělat jinak, než různí profesionální i ochotnickí divadelníci před námi, ale samozřejmě tak, aby výsledek byl zajímavý, zábavný a aby našim divákům stálo za to přijít se podívat.

Tímto bych si Vás všechny dovolil jménem těch, kdo se na přípravě nové hry podílejí, pozvat. Přijďte se na nás podívat a zároveň tím podpořit naši činnost!

Vážení spoluobčané, přejeme Vám všichni radostné prožití velikonočních svátků, zdraví a dobrou náladu nejenom o Velikonocích.

Za členy divadelního souboru Lipovský výkvět Pavel Štípský.

Vyprávění Anděly Štípské z Lipova

(Uvedený text jsem přepsala z magnetofonových nahrávek sbírek Ústavu pro etnografii a folkloristiku Akademie věd České republiky v Brně. Nahrávky z roku 1968 jsem přepsala tzv. čtenářskou transkripcí dle zásad, které zformuloval Alois Gregor a Jaromír Jech.)

Vyprávění o pokladu u zemanské zdi

To byuo ve Vývozku, on měu tú zahradu zeman, on to měu šeko ohraděné zédka-ma, kamennýma, zdama, kamenné zédky dokoua, no a tož tam nad naším teda, je to tretí stavení od našeho, tam bývali nejací Karásci. A oni tá tetička byly kamarádka s mojou babičkou, oni k nám chodívaly a tož já sem to čuua od ních povídat.

Oni šly pres pašije si tam natrhat, tam rústauo moc uopoňky, znáte uopoňku, no tož my sme to prvěj trhávali do polévky, to voní tá polévka jak marijánkovým plevama, velice voní. A tož tú uopoňku kór z jara, víte, dyž je to muadučké, tož tá voní. A tak oni si šly téj uopoňky k téj zédce, k téj zahradě natrhat. Okouo téj zédky rústua tá uopoňka. A oni šly a trhaly si tú uopoňku. A najednú uvidá pred sebú hrnec peněz. Tož Bóže, včil nikde nikoho nebyuo, tož rozprostrelý honem zástěru a vyhrnúly, nahrnúly si to šeko do klína. A včil stávají s tým, a jak s tým stávaly, pohlédly tak za sebe a uviděly dúle tým Vývozke, je to tak z kopečka hodně, uviděly vojákú na kozách. Vojsko na kozách mašírovauo.

„Jéžišmarja, „ tak zakríkly.

„Jéžišmarja.“

Tož lekly sa teho, tož vojáci na kozách. A jak to tak zakríkly, tož peníze hřířk do zemi.

„Táák,“ povídá, „ňa to kmásuo. Měuo ňa to pretrhnút.“

Peníze hřířk do zemi, enom čuly peníze v zemi hučat. Tož to čuly. To byuo u téj zemanové zdi.

Tato událost u zemanské zdi ve Vývozku v Lipově se údajně přihodila známé rodiny Maňáskových, tetičce Karáskové při sběru lopoňky. Štípská uvádí, že zážitek vyslechla s babičkou bezprostředně po události, jelikož se jejich stavení nacházelo poblíž místa příhody.

Mgr. Hana Johnová (Machálková)

Příběh malého tuláčka ze Štípy

K napsání těchto řádek mě inspirovala drobná nepřesnost v článku ve vánočních lístcích od Mgr. Hany Johnové (Machálkové), nazvaném Vyprávěčka Anděla Štípská z Lipova, ve kterém uvádí:... její předci byli majiteli lipovského mlýna, kteří z neznámých důvodů zchudli a rodina se přeorientovala na hospodaření ...

Jakže to tedy bylo?

„Tetka“ Anděla Štípská rozhodně nepocházela z mlynářského rodu, zato její muž Matěj Štípský ano.

....Okolo roku 1720 stává se majitelem mlýna v městečku v Lipově pan Čerešník, co pocházel ze mlýnů pod Vápenkama u Javořiny a později změnili si potomci jeho jméno na Čerešňák.

Tento majitel mlýna měl syna Josefa a dceru Annu. Také byly k tomu mlýnu polnosti a říkali jim tehda svobody.

Stalo se tehda, že se zatoulal chlapec asi šestiletý až do Lipova, neznal svých rodičů, jenom to, že mu říkali Josef, to věděl a že pochází ze Štípy. Toho tuláčka se ujal mlynář Čerešník a byl u nich za vlastního vzat.

Děti ho měly rády a tak spolu navštěvovali školu, jaká tehda bývala a pomáhali doma až povyrůstli a pracovali na poli a ostatní práce.

Když tuláček byl ze Štípy, naznali mu jméno Štípský. Vyrůstl tento jinoch v muže a že ty děti skutečně se měly rády, tak se Josef Štípský zamiloval do dcery Čerešňákovy a aby se předešlo lidským řečem, byla z toho svatba a půlku mlýna dostala dcera Anna věnem. Tak se stal Josef Štípský mlynářem. Čerešník měl syna Josefa a tak druhou půlku mlýna dostal Josef.

Josef Štípský se dožil osmdesát dva let, měl syna Tomáše a dvě dcery.... Tolik ze zápisu v rodové kronice.

Historicky doložitelná fakta však hovoří o něčem jiném: „teprve“ v roce 1796 zdědil mlýn v městečku tehdy pouze roční hošík Jan Štípský po svém dědovi (otci své matky) Janovi Mlčkově a následně v průběhu devatenáctého století tento mlýn prokazatelně spoluvlastní rodiny Štípských a Čerešňáků. Na přelomu devatenáctého a dvacátého století vlastní mlýn z jedné poloviny František Čerešňák a po jedné čtvrtině bratři Tomáš Štípský a Jan Štípský. Tomáš Štípský je otcem Matěje Štípského, ševce a manžela vyprávěčky Anděly Štípské a má celkem devět dětí, z nichž však pouze syn Jan, vyučený mlynářský pomocník, zdědí po otci onu čtvrtinu mlýna, kterou posléze prodává Bedřichu Čerešňákovi, synu Františka Čerešňáka, který tak vlastní tři čtvrtiny mlýna. Jan poté odjede za prací do Ameriky. Poslední čtvrtinu vlastní stejnojmenný Jan Štípský, syn Jana Štípského.

Po první světové válce spoluvlastníci Bedřich Čerešňák i Jan Štípský prodávají mlýn, v té době již technicky zastaralý a zaostalý, Janu Podluckému z Louky, který zde zřizuje pilu. Tím končí historie mlýna Čerešňáků a Štípských.

Bedřich Čerešňák poté kupuje vyhořelý Padělský mlýn od mlynáře Křížka a zřizuje zde moderní mlýn pro průmyslové mletí, ale to je již jiná historie, která končí násilně „Vítězným Únorem 1948“.

Pavel Štípský, v 8. generaci potomek „tuláčka ze Štípy“

Vítání občánků

Jelikož vydání Lipovských lístků má mnoho příspěvků, nebylo možné z důvodu kapacity uvést seznamy dětí narozených od posledního vítání občánků tj. od 18.09.2009. Proto nyní uvádíme přehled dětí, které byly přijaty za nové občánky Lipova. Dodatečně blahopřejeme rodičům a přejeme jim hodně šťastných dnů, radosti a pohody se svými nejmenšími.

Vítání občánků 16.05.2010

Aneta Sedlářová.....	23.9.2009	Lipov 244
Sabina Sedlářová	23.9.2009	Lipov 244
Miroslava Jurenová	25.9.2009	Lipov 544
Laura Čerešňáková.....	10.11.2009	Lipov 208
Adam Čápek.....	28.12.2009	Lipov 180
Elen Bělínová.....	22.1.2010	Lipov 177
Karolína Zubíková.....	22.1.2010	Lipov 72
Matyáš Páč.....	26.3.2010	Lipov 117

Vítání občánků v roce 2011

Tadeáš Kalný	9.8.2010	Lipov 235
Hedvika Frantová	11.9.2010	Lipov 530
Jaroslava Jurenová	28.12.2010	Lipov 544
Barbora Zubíková.....	4.1.2011	Lipov 72
Lukáš Pavlátka	24.3.2011	Lipov 196

Vítání občánků 18.03.2012

Martina Karásková.....	20.6.2011	Lipov 133
Jan Uříčář	27.7.2011	Lipov 325
Mariana Faltisová.....	30.7.2011	Lipov 476
Adam Sedlář.....	1.11.2011	Lipov 498
Šárka Mlýnková	11.11.2011	Lipov 171
Michaela Slovácová	14.12.2011	Lipov 95

STATISTIKA

Počet obyvatel Lipova k 31.12.2011: 1514

Počet narozených dětí v roce 2011: 8 – z toho 5 děvčátek a 3 chlapci

Počet zemřelých v roce 2011: 12 – z toho 7 žen a 5 mužů

Počet sňatků uzavřených občany Lipova v roce 2011: 9

Maminko a tatínku!

Dáte-li mně pocit bezpečí,
naučím se důvěřovat.
Budete-li mne chválit,
získám sebedůvěru.

Budete-li mne tolerovat,
naučím se trpělivosti,
obklopíte-li mne přátelstvím,
naučím se laskavosti.

Budete-li mne milovat,
budu schopno lásky.

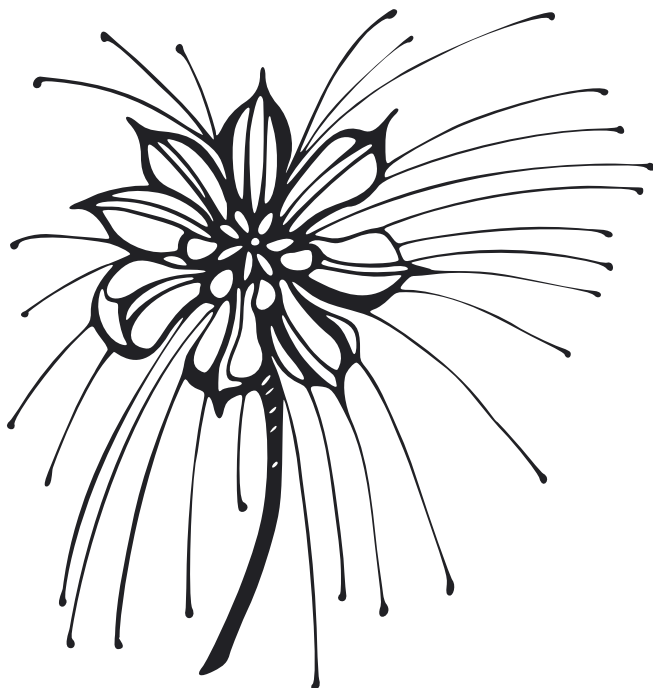
Jsem malý tvoreček, bezbranné děťátko,
světýlko rodiny, růžové poupátko,
křikloun i smíšek, přítulný mazlíček,
jsem prostě docela malinký človíček.

Přesto mi motýlek do ouška šeptá,
že jsem tím největším pokladem světa.

Objevují svět

Nechte se mně stále vleže
pozorovat stromy, keře,
na obloze mraky,
mrkat na ptáky.

Posadím se, a to hned,
uvidím tak celý svět.
Pro balónek do bezu
po čtyřech si odlezu.

Seznamte se s některými výrazy, které běžně používali vaši dědové a babičky

Domluvili by jste se? Věděli by jste o čem je řeč?

ani žaba uchem nehne – ticho, klid
bantovat – prohledávat
cermovat – vychovávat
čuchat neco – mít intuici
dristy chvisty – bláboly
enom roste – rozčílený
flórky – dámské teplé punčochy
glombo – silné dřevo
hotřínat – vozit, uspávat dítě
chytat hýle – stát venku na mrazu
ibřišní – náhradní, záložní
je jak hrkávka – velmi šikovná, hbitá
karhan – nezbedné, neposedné dítě
léhaja, stávaja – stále, pořád
má vtahnutý žútek – dobře vyspaný, v pohodě
nezbacha – vytrvalý plevel
oskoruša – ovocný strom, odrostlé děvče
polehostaju – lhostejně
rozvera – rozpustilý
sedí si na uších – nechce slyšet
šarpolit sa – vztekat se
trtina – třtina
vydat sa po vodě – provdat se na Dolňácko
zakundolené vuasy – rozčuchané, nečesané
žvondříhat – pomalá chůze, loudat se

A co Vy starší? Rozumíte mluvě dnešní mladé generace?

čeknout – zkontrolovat
éčko – euro
fitko – fitcentrum
kamík – kamarád
kompík – počítač
písmenkovat – psát si s někým
příta – přítel
stejčík – stejek
šopovat – nakupovat
dobře ty – velké uznání
socka – hromadná doprava
hustý – úžasný
basman – učitel, dozorce
choroš – kluk
šroubek – otec
mamutka – matka
pětibába – pětset korun
vymazlený – perfektní
mazový – senzační
lúžr – ztroskotanec
dobroš – dobře

Část z mnoha výrazů, které eviduje
a zapisuje pečlivě paní A. Tomšicová.

Děti z Lipova zazpívaly na Horňáckém zpěváčkově 2012

V březnu se ve Velké nad Veličkou konala přehlídka dětských zpěváků Horňácký zpěváček 2012. Část přehlídky byla soutěžní, a to v kategorii dětí od 10 do 15 let. Porota v čele s Martinem Hrbáčem vybrala tři nejlepší zpěváky, kteří postoupili do regionálního kola soutěže Zpěváček Slovácka. Třetí místo získala Karolínka Strachotová z Lipova. Kromě ní ve Velké vystoupily Lipovjanky Helenka a Miriamka Strachotovy, Elenka a Adélka Jagošovy, za chlapce zazpíval Vojtěšek John. Nedělním odpolednem provázela Horňácká cimbálová muzika Romana Sokola.

Hana Johnová (Machálková)

Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou

Do Tříkrálové sbírky v Lipově se zapojili všichni, kdo chtěli začít nový rok dobrým skutkem – koledníci a jejich doprovod, organizátoři charitativní akce (hlavně Věrka Štípská), především však dárce. Výtěžek letošní tříkrálové sbírky v Lipově je 58 160,- Kč.

Poděkování patří všem, kteří jsou ochotni pomáhat lidem v nouzi.

Hana Johnová (Machálková)

Velikonoce

Slovem atribut rozumíme předměty symbolického významu, které jsou poznávacím znamením daného období. Mezi atributy tohoto významného období patří kraslice, beránek, mazanec, zajíček a pomlázka. Většinou jde o předměty krátkodobé platnosti, které byly po jejich použití buď přímo zničeny nebo časem podlehly zkáze. Lze se z nich dozvědět mnoho o lidových pověrách, obřadech, náboženství daného lidu. Také nám mnoho napoví o atmosféře tradičního lidového obřadu, poznáme z nich vztah lidí k přírodě a cit pro sílu okamžiku.

Asi nejznámějším atributem Velikonoc jsou kraslice. Tento zvyk, že dívka daruje koledníkovi vajíčko, je znám už ve 14. století, ale vznikl již mnohem dříve. Český lid si vykládá původ kraslic pomocí pověsti o putování Pána Ježíše a svatého Petra po světě. Na sklonku jednoho dne přišli unavení do nějakého statku a poprosili hospodyni o kousek chleba. Ta však neměla v celém statku ani gram mouky.

V tom slyšela kdákání slepice, která slétla s hnízda. Hned vejce přinesla, dala je upéct do teplého popela a tím nakrmila oba pocestné. Když odešli, chtěla koštětem smést pohozené skořápky. Jaké však bylo její udivení, když uviděla, že se proměnily ve zlato. Selka pak každého pocestného hostila vejci, ale ze žádné skořápky se už zlato nestalo. Časem začala rozdávat vejce pouze na výroční den návštěvy oněch dvou pocestných. Své jméno však nemají podle toho, že jsou krásná, ale červená. V mnoha nářečích se tak červené říká dosud. Původ barvení vajec najdeme také v životopisu Alexandra Severy sepsaného Aeliem Lampriudem. Uvádí, že v den narození tohoto císaře snesla slepice červené

vejce a od té doby se prý lidé mají obdarovávat barevnými vejci. Také v Číně je zvyk obdarovávat červeně obarvenými vajíčky rodiče při příležitosti narození prvorozeného syna. Červená barva je přirovnávána k barvě krve, tudíž i života a předpokládáné ochranné moci. V některých zemích se tradovalo, že tato vajíčka mají připomínat mocným tohoto světa, že o Velikonocích dostávají milost vězni, kteří byli předtím vyslýcháni právem útrpným. Jeden druh mučidel také nesl název „ohnivá vejce“. Ve středověku prý dostávali kněží od vrchnosti slepičí vajíčka, aby je ozdobili a po bohoslužbě rozdali chudým dětem.

Spojení obrázku zajíčka se svátkem Velikonoc nemá dlouhou tradici. Zajíc se stal součástí Velikonoc až koncem 19. století, kdy si téměř přes noc získal srdce dospělých i dětí. Tento popud přišel z Německa, kde spisovatel K. Smidt napsal velikonoční povídku Kraslice. Zde píše, že velikonoční kraslice pro mravné dívky v poli snášejí zajíček. Povídka měla ohromný úspěch a brzy byla přeložena do angličtiny, francouzštiny, italštiny a češtiny. Zajíčky se hned začali vyrábět z čokolády, plnili se sladkostmi, ale prodávali se i vyrobené z papíru, porcelánu a plyše. Nálepkou se zaječí rodin-

kou se začalo označovat velikonoční zboží.

Dlouhou tradici však mají mazanec, beránek i pomlázka. Všechny symbolicky připomínají dobu, ke které se vztahují. Mazanec má být napodobeninou stočeného lana,

na kterém se po svém zrádném činu oběsil Jidáš. Beránek, jak již vyplývá z naší představy o něm, má symbolizovat oběť. Pomlázka je předmět, kterým se na šlehané přenáší síla jarní přírody. A také hojně požívaný chléb a víno představují tělo a krev Krista.

Text z diplomové práce o velikonočních Mgr. Martiny Lahovské.

*Jaro je tady!
Pastelkami barev
rozkreslila se příroda,
slepíčky vejce
ostošest snáší,
chlapci pomlázkou
děvčata straší,
návrat slunce
radost do života vnáší.
Krásné Velikonoce.*

